

моят си донде да дурят изобвинуци;

мате подарил гунди жени и прочие...

Скрийкам. Ама прости мате имало по бѣдил ебѣм?
Да се огнея, че да оставя жена си сама
на курорт!

Кенгури. Всички сме едно: едни трогнали за изнѣвѣр,
втори вършат гонения, трети, като нас...
това е живота...

— Да ти кажа ли: Колкото свракове съм
поbral — стига ми. Затова дано разлитият
това що имаме и отивам в Америке.
Искам да затворя честно и тихо.

— Не е лоша мисълта: макар че сме пог-
нали с престъпление, ще го изкупим после
с благодетелство. Кое богатство нѣма в осно-
вата си едно безразие.

— (Като въздъхва) Едно само забравяне:
подхлъзнам ли се веднаж, не можеш
стана... Ами Караи... Каквато ми е запю-
ляна — такава ще ми закопае.

— по дяволите! Ей заур не обичаат фронтсори.

Идва се флора Гликова

Флора. Господа, стаята е готова!

Преди да излязат се гуват подвиквания.

Скрийкам. ~~Къде е~~ Къде ви казвам нѣм кръвни? Да видим, а?